

НАСТІЛЬНА
ГРА

БОНУС

ЗАХОДИЛІ
ЗАВДАННЯ ДЛЯ
ТЕБЕ

ТАМ, ДЕ МИ НЕ БУВ...
Вулиця 10 (101)

Сінгапур

Незабутні пригоди в пошуках ГОЛОВНОГО

Щоб розкрити таємниці Дружболандії та стати її Вартовим, тобі знадобляться спеціальні КЛЮЧІ. Ось вони:

ДРУЖБОЛАНДІЯ –
прекрасна Небесна країна, у якій
панують добро та любов.

ТВОРЕЦЬ І ПРАВИТЕЛЬ
країни – Бог.

СТАРОДАВНЯ КНИГА – це
Біблія, у якій записані головні
закони Дружболандії.

СЛІДИ
ДРУЖБОЛАНДІЇ –
це все добре й прекрасне
на нашій планеті, що
нагадує нам про Небесну
країну.

ВАРТОВІ ДРУЖБОЛАНДІЇ –
люди, які шукають і зберігають у
своєму серці ці сліди.

Два дні тому тато завершив облаштовувати будиночок на дереві. Йому допомагали дядько Олег і дядько Петро, який повернувся із Сінгапуру. Приїзд дядька Петра був несподіваним і трічі радісним, адже він приїхав не сам, а з дідусем Яковом і котом Теодором.

Теодор поважно вийшов із котячого переносного контейнера, обтріпався, озирнувся й, побачивши Бобошку, урочисто покрокував до нього. Однак ця урочистість швидко зникла, тому що пес і кіт були давніми друзями й любили пустувати. Ось і тепер Бобошка повів Теодора до свого найулюбленішого останнім часом місця – величезної купи тирси. Після того як Бобошка поранив тут лапу, тато й діти ретельно стежили за тим, щоб у ній не виявилось цвяхів.

– Я зараз принесу Мишку, – сказав Михайлик і побіг у дім по свого друга.

Пес, кіт і миша завжди чудово бавилися, тому Михайлик не сумнівався, що друзі знайдуть, як весело провести час у купі деревинної стружки.

Так і сталося: доки тато з друзями доробляли будиночок, чотирилапі весело гралися в купі тирси, якої ставало дедалі більше, а діти допомагали, чим могли, і одним, і іншим. Нарешті будиночок готовий! І він був прекрасним! Дві невеличкі кімнатки, веранда з піддашком, гвинтові сходи та засклені вікна зі справжніми дерев'яними віконницями – мрія кожної дитини!

– Звісно, його ще треба пофарбувати й причепурити, – сказали дорослі, дивлячись на результат своєї праці, – але сьогодні головне – прибрати сміття. А зробимо це всі гуртом, згодні, діти?

Вартові дружно кивнули головами. Їхнім завданням було скласти стружку у великі мішки, що виявилось не такою вже й складною справою.

Нарешті все було зроблено: декілька зав'язаних мішків з тирсою стояли біля закритого на зиму басейну. Чоловіки ще складали інструменти в майстерні, а друзі мерщій побігли в дім, адже з відчиненого вікна долинали аромати свіжоспечених пирогів і смаженої картоплі.

– Бобошко, Теодоре, Мишко, ходімо в дім! Обід! – вигукнула Марійка.

Однак Бобошка й далі вертівся біля мішків, обнюхуючи їх і гучно гавкаючи.

– Не нагналися, – заявив Михайлик, заходячи в дім. – Не хочуть розлучатися з улюбленою грою.

Дивно, але, мабуть, Бобошка й справді не хотів розлучатися з тирсою. Пес голосно гавкав і штурхав мішок, на якому сидів Теодор. Кіт теж нявкав і намагався роздерти мішок кігтями. Жодні команди й вигуки не допомагали. Зрештою, тато з друзями підійшли до мішків.

– Чому їх цікавить тільки цей мішок? – задумливо промовив дядько Петро й спробував зняти з нього свого Теодора.

Зазвичай лагідний кіт зашипів і навіть замахнувся лапою. Бобошка намагався схопити мішок зубами і знову загавкав, неначе благав господарів утрутитися й розв'язати мішок.

– Тихше, тихше, Бобошко! – дядько Володя вирішив усе ж таки зглянутися на благання пса й розв'язав мішок.

Бобошка схопив його за край і потягнув, намагаючись розсипати тирсу.

– Агов, Бобошко, не бешкетуй! – сердилися друзі, вибігши на поріг, але пес не послухався.

Дядько Олег узяв мішок і висипав з нього стружку. Пес і кіт одразу заходилися розгрибати її лапами, і несподівано для всіх у зубах Теодора повисла... Мишка.

– Мишка! – вигукнув Михайлик і кинувся до кота. Хлопчик узяв Мишку до рук, вона була жива, але надто ослаблена. – Який жах, ми ледь не викинули Мишку на смітник! Потрібно показати її тітці Олі! Дядьку Петре, коли ми повернемося, ви розповісте нам про Сінгапур? Чув, що там побудували зі сміття цілий острів!

Минуло небагато часу, як Вартові повернулися, задоволені тим, що з Мишкою все гаразд, і сіли до столу. Уважно слухаючи дядька Петра, друзі раділи, що їхні...

**ПРИГОДИ В ПОШУКАХ
ГОЛОВНОГО
тривають!**

Singapore СІНГАПУР

ЕКВАТОР І ПАРАСОЛЬКИ

Оскільки острів розташований практично на екваторі, тут завжди

спекотно й водночас волого: постійно світить сонце й часто йдуть несподівані екваторіальні дощі.

Саме тому жителі зазвичай носять із собою парасольки, щоб захиститися чи то від дощу, чи то від сонця!

БАСЕЙН ПРОСТО НЕБА

Інколи їх люблять називати «дивом»: три 55-метрові вежі з кораблем на даху – дивовижне видовище! Напевно, тільки сміливці можуть спокійно прогулюватися трьома палубами величезної гондоли, яку назвали «Небесний парк». На верхній палубі обладнаний басейн під пальмами. Якщо підплисти до його краю, то відкриється приголомшливий краєвид!

Сінгапур – місто-острів в Індійському океані й водночас одна з найменших держав на Землі. Довкола ще є острови, які належать державі Сінгапур, але вони невеличкі й переважно безлюдні. Назва країни поєднує в собі два слова: «лев» і «місто».

СМІТТЄВИЙ ОСТРІВ

На вулицях міста дуже чисто не тому, що немає сміття, а тому що ніхто не смітить, адже порушникові загрожує величезний штраф. Увесь непотріб збирають, сортують, переважну більшість здають на переробку, третину спалюють, а попіл зсипають як добриво на сусідні острови. Сміття, яке неможливо спалити, переправляють на Семаку – штучний острів. Він створений з відходів, засипаних у спеціальні пластикові стільники, закриті товстою й щільною мембраною. Зверху на них насипають шар ґрунту і висаджують рослини. Екологи постійно перевіряють чистоту води та повітря й запевняють, що тут можна спокійно купатися та ловити рибу!

ЗООПАРК ДЛЯ ТВАРИН

Гуляючи Сінгапурським зоопарком, цілком можливо спіткнутися об оленя-канчіля завбільшки з кота або об черепаху, яка спокійно чимчикує доріжкою. Багато тварин тут живе вільно, інші ж відділені від відвідувачів не клітками, а ровом із водою та скляними стінами, тому, щоб побачити деяких із них, доведеться ще постаратися. Можна прийти раніше й поспостерігати, як снідає сім'я орангутанів, розділити свій обід з лемуром, а вечерю віддати жирафам! Надивившись на ігри мавпочок, діти залюбки біжать до ігрової зони, щоб так само пострибати, поплавати, полазити й повисіти!

ЩО ЩЕ?

Оглядове колесо заввишки 165 метрів донедавна було найвищим у світі. У ньому 28 кабінок, кожна з яких уміщає 28 осіб, а повний оберт здійснюється за 28 хвилин. За цей час встигаєш побачити цілий Сінгапур, прекрасний і вдень, і вночі.

В океанаріумі «Морське життя» відчуваєшся так, ніби гуляєш дном океану без скафандра!

Вечорами можна спостерігати «Пісні моря» – лазерне шоу з музикою, водяними струменями й феєрверками!

ШТРАФИ ТА РОЗВАГИ

ВИ ПОЇЛИ?

Сінгапурці часто вітаються один з одним словами «*Sudah Makan?*», що означає: «Ви поїли?» Місцеві кухарі поєднують рецепти різних країн і створюють власні страви. Наприклад, кайя-тости – це англійські тости, але замість джему в них використовують кайя – солодку, ароматну, густу кокосову пасту зеленкуватого кольору. Кайя-тост – це англійський сніданок по-сінгапурськи!

ЖУЙКА ЗА РЕЦЕПТОМ

Жуйку в країні можна купити тільки за рецептом лікаря! Колись жителі смітили нею всюди, а бешкетники навіть заліплювали спеціальні кнопки в метро, порушуючи роботу багатьох систем. Відтоді жуйка в країні заборонена.

ШТРАФИ

Важливе правило: їсти в країні можна тільки за столиками, у кав'ярні або в іншому призначеному для цього місці. Бродити з перекусом вулицями, а тим паче їсти в транспорті не рекомендовано – доведеться заплатити штраф!

На порушників ще одного незвичайного правила теж очікує штраф: після поливу квітів не можна залишати воду в блюдечку під горщиком. Застійна вода принадує комарів, а місцеві комарі розносять лихоманку та малярію. Владі міста вдалося впоратися з епідеміями, але якщо не дотримуватися заходів безпеки, можливі нові спалахи хвороб.

Штрафів чимало, але мешканці країни вважають, що жити за правилами не так складно, до того ж якщо ці правила роблять життя безпечнішим і спокійнішим.

**ДАЙТЕ
МЕНІ ДИСК!**

Сінгапурці полюбляють спорт, зокрема й незвичайний. Наприклад, диск-гольф – гра, схожа на гольф, але без ключок і з диском замість м'яча. Учасники йдуть від старту, кидаючи диск, і кожен наступний кидок роблять із місця попереднього падіння диска. Мета гри – дійти до кінця поля й закинути диск у кошик. Особливо цікаво грати в парках серед дерев і кущів, тому що виграє той, хто зробить найменше кидків!

Острів
Сентоза

РАДІСТЬ І ВЕСЕЛОЦІ

Тут відбувається багато фестивалів і свят, які заведено відвідувати в гарному та яскравому одязі. Національний колір у Сінгапурі – червоний! Якщо хочеться особливо весело провести час, люди їдуть на острів Сентоза, який так і називають: «Острів розваг». Дістатися туди можна спеціальним мостом-дамбою або ж канатною дорогою, а це вже неабияка пригода!

**Пронестися ста-
левим канатом
над лісом можна
й у самому парку,
але вже не сидячи
в кабінці, а висячи
на спеціальному
кріпильному
пристрої. І страш-
но, і весело, аж
вітер свище у
вухах! І зрозуміло
чому: швидкість
спуску – не менше
ніж 60 км/год!**

В атракціоні «Симулятор вільного польоту» можна відчути себе птахом, злетіти й витати в повітрі на висоті п'ятиповерхового будинку. Це просто дивовижно!

На «Водному шоу» з виступами акторів і спецефектами потрібно бути готовим до того, що, купивши квитки на сині ряди, ти будеш мокрим з голови до ніг!

Водне
шоу

**На велико-
му острові,
де багато
атракціонів і
шоу, завжди
бракує тільки
часу!**

МІСТО-САД

Екологія й охорона природи для Сінгапуру не просто слова. У країні старанно доглядають за рослинами й тваринами, тут багато парків, ферм і дуже суворий контроль за чистотою. Мабуть, саме тому сінгапурців вважають одними з найздоровіших людей на планеті.

ЦЕ ДІМ?

Сінгапурці впевнені, що в майбутньому всі міста й навіть будинки будуть схожі на сади. І нині в них уже є такий дім-готель! Дивлячись на нього, здається, що дерева вирішили вдатися до альпінізму й, звиваючись по фасаду будівлі, влаштували собі відпочинок. Як чудово бачити сад під вікном 4-го, 8-го або 12-го поверху, чи не так?!

АЕРОПОРТ-САД

Хто б міг подумати, що аеропорт можна перетворити на тропічний ліс? Сінгапурці не лише подумали, а й зробили це! Тисячі дерев, квітів і кущів, скляний міст, дзеркальні лабіринти та стежки, а в центрі просто з купола водоспадом стікає дощова вода, яка збирається під час злив. Вечорами, коли вмикають підсвічування, диво-сад перетворюється на таємниче місце!

ДИВО БІЛЯ ЗАТОКИ

Величезні сади біля затоки самі собою прекрасні, а ще тут ростуть ось такі супердерева, як їх тут називають. Це вежі з бетону, труб та арматури у вигляді дерев із фантастичного фільму. На їхніх каркасах закріплені блоки зі справжніми квітучими рослинами. У тропічному кліматі тут усе росте швидко, тож незабаром зелень так щільно обплете ці диво-дерева, що їх важко буде відрізнити від справжніх!

ПТАХИ І ЗВУКИ

У цьому прекрасному парку пташиний спів супроводжує тебе всюди. Його не перебивають навіть шум водоспаду та дзюрчання води. Джуронг – це один із найбільших парків птахів у світі. Люди приїждять сюди відпочити й порадіти, а тутешні птахи почуваються як повноцінні місцеві мешканці. Їм тут добре: одні живуть у дуже великих просторих клітках і вольєрах, а інші вільно літають і сидять, де хочуть. Деякі дозволяють себе погладити або приземляються відвідувачам просто на плече, а місцеві папуги дуже люблять поговорити або заспівати по-китайськи чи по-англійськи.

«ММУУУ!»

Такі звуки можна почути на цій фермі, але це «співають» не корови. Схожі на мукання звуки видає жаба-бик. Подивитися на пуголовків і величезних ропух, які з них виростають, приходить чимало людей. Цих жаб можна годувати спеціальним кормом, ловити, а можна купити пуголовків і спробувати самостійно виростити. А що? Це цікаво!

СМАЧНИЙ ВІДПОЧИНОК

Після тривалих прогулянок парками завжди хочеться відпочити й перекусити. Наприклад, ось такими індійськими паляничками з тонкого тіста – роти прата. Їх їдять, просто вмочуючи в соус карі або наповнюючи начинкою: сиром, зеленню, м'ясом, грибами, ягодами, фруктами чи морозивом. Смачно!

Майже половина острова засаджена садами й парками. «Без зелені немає здоров'я, – вважають сінгапурці. – Краще побудувати вищий хмарочос, але зберегти місце для відпочинку й спілкування!»

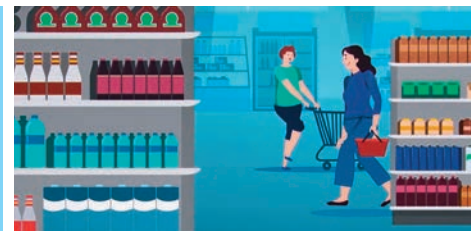

ПОЗБУВАЄМОСЯ СМІТТЯ

На нашій планеті працюють тисячі фабрик і заводів, які виготовляють різні товари.

Здавалося б, усі товари – потрібні, зручні, корисні, і ми вже не можемо без них обходитися. Ними рясно заставлені полиці в магазинах.

Зверни увагу: усі товари в упаковках – паперових, скляних і пластикових.

Це зручно, але після використання товару упаковку ми викидаємо. Саме тому непотребу на Землі стає дедалі більше. За підрахунками науковців, кожна людина щороку викидає 400 кг сміття, яке розкладатиметься до 300 років. Ще трохи – і ми всю планету перетворимо на величезне звалище!

Смітєві полігони горять, забруднюючи повітря. Токсичні речовини з них потрапляють у ґрунт і підземні води, отруюючи все довкола: ти цим дихаєш, це п'єш, їси продукти, які вирости на отруєному ґрунті!

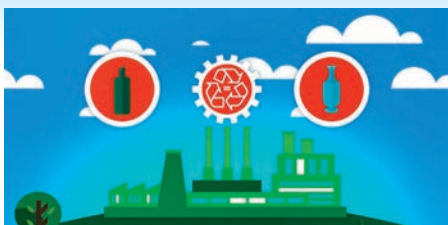
Чи знаєш ти, що половину непотребу, який ми викидаємо, можна віддати на переробку? Тоді він уже не отруюватиме наш світ! Для цього людям потрібно навчитися сортувати сміття: окремо збирати папір, окремо – скло, окремо – пластик і окремо – побутові відходи.

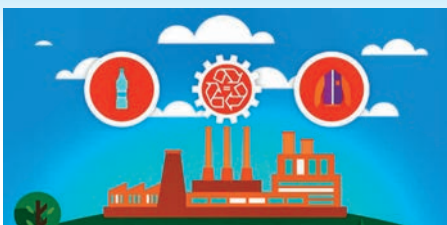
У деяких містах для цього вже встановили спеціальні контейнери! Придивися: можливо, вони є й у твоєму населеному пункті!

Зі старих газет, обгортки, залишків шпалер та іншого непотрібного паперу роблять нові книги й зошити!

З порожнього й розбитого скла виготовляють гарний посуд!

А з пластикових пляшок отримують не тільки нову тару, а й волокна для виготовлення зручного одягу!

Скільки користі, для якої потрібно лише одне: не скидати вдома непотріб в один мішок, а збирати кожен вид сміття окремо!

Багато ідей, як очистити планету від сміття, пропонують діти!

Валентин Фречка з України придумав, як виготовити папір з опалого листя! Його можна не везти на звалище, не спалювати, а переробляти! З півтори тонни листя виходить 40 пачок паперу для друку! Замість того щоб вирубувати дерева, потрібно просто зібрати опале листя!

Анна Ду зі США вирішила боротися зі сміттям у морях та океанах. Вона створює робота, який за допомогою інфрачервоного випромінювання знаходитиме на дні пластик. Крім того, дівчина працює над тим, щоб робот не лише виявляв, а й збирав сміття. Успіхів їй!

А ось Енн Макосінські з Канади створила термоелектричний ліхтарик: він працює без батарейок, адже це – небезпечне й надто отруйне сміття. Для них краще пошукати спеціальні пункти прийому!

Павло Борисов із Запорізької області винайшов устаткування, за допомогою якого пластик, поліетилен, тирса, стебла рослинних культур та інше сміття можна переробляти на синтетичну нафту. Хіба не молодчина?!

А можливо, і в тебе вже з'явилися якісь ідеї?

ЖАБКИ-СТРИБУНЦІ

Те, що жаби люблять стрибати, знають усі. Питання в тому, чия жаб'яча команда досягне фінішу першою. Гра покаже!

Гра містить:

ігрове поле з лататтям, по якому стрибатимуть жабки;

вісім фішок із жабками: чотири зелені та чотири жовті;

два кубики: якщо є різнокольорові (наприклад, жовтий і зелений), використовуй їх; якщо немає, то підійдуть будь-які з інших ігор.

Підготовка до гри

Виріж фішки. Заламінуй скотчем поле та фішки.

Мета гри

Допомогти всім своїм жабкам дістатися до протилежного кінця водойми.

Початок гри

1. Розкладіть ігрове поле.
2. Кожен гравець кладе своїх жабок на стартове латаття свого кольору, складаючи фішки одна на одну.
3. Кожен учасник бере свій кубик.

Правила гри

1. Гравці кидають кубики одночасно. Першим ходить той, у кого випало більше число.
2. Потім гравець переміщує свою першу верхню жабку по листочках латаття на ту кількість балів, яка випала на кубіку. Після цього хід переходить до наступного учасника.
3. Гравець сам вирішує, чи ходити йому жабкою, яка на листочку, чи вводити в гру нову жабку. Під час кожного свого ходу гравець обирає, якою жабкою він хоче ходити.
4. Жабки одного учасника можуть перестрибувати одна через одну під час ходу.
5. Якщо на шляху до свого латаття жабки суперників зупиняються на одній лінії одна навпроти іншої, то обидва гравці знову одночасно кидають кубики. Жабка того учасника, у якого випадає більше число, залишається на своєму листочку, а жабка суперника повертається на своє стартове латаття.
6. Необов'язково фінішувати з точною кількістю кроків на кубіку. Якщо до фінішу залишилося, наприклад, три бали, а в гравця на кубіку випало більше, то його жабка стає на фінішне латаття.
7. Гра завершується, коли всі жабки одного з гравців збираються на своєму фінішному лататті.

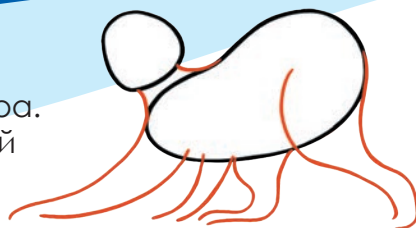

Уважно дотримуючись
схеми, ти зможеш нама-
лювати лемура. Не тисни
на олівець, щоб малюнок
був охайним.

Малюємо ЛЕМУРА

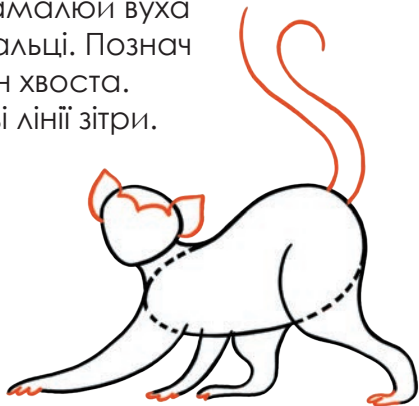

1. Познач лінію
згину тіла лемура.
На осі розташуй
овал голови та
вигнутий овал
тулуба.

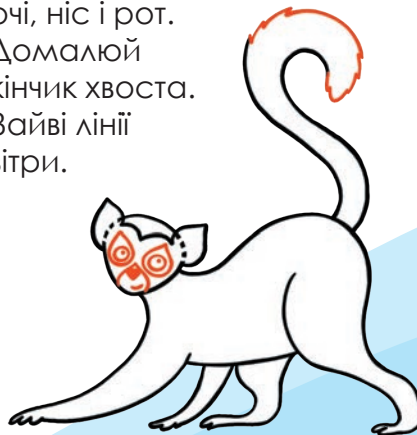

2. Сполучи голову
й тулуб лініями ший.
Познач також лінії лап
лемура.

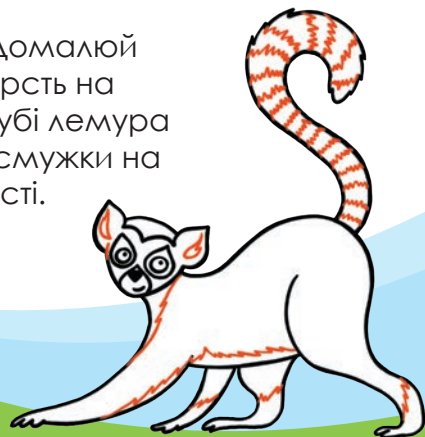
3. Намалюй вуха
та пальці. Познач
вигин хвоста.
Зайві лінії зітри.

4. Намалюй
очі, ніс і рот.
Домалюй
кінчик хвоста.
Зайві лінії
зітри.

5. Домалюй
шерсть на
тулубі лемура
та смужки на
хвості.

6. Розфарбуй лемура,
як показано на ма-
люнку.

Хочеться сказати «мур»,
Коли ластиться лемур.
Звісно, він зовсім не кішка,
Хоч і схожий на них трішки.

Хвіст смугастий, як в єнота.
Його мити – от робота!
Та при повзанні, в стрибках
Без хвоста ну аж ніяк!

Любить наш лемур стрибати,
Ванни сонячні приймати.
Намалюй його хутчіш,
Бо він гратиме
пізніш!

Зановим Йосії

– Дідусю, дідусю, я до тебе! – маленький хлопчик безбоязно вбіг до великої зали.

Його не збентежили ні урочиста тиша, ні поважний чоловік у царському вінці, який, до слова, зовсім не злився на дитину. Навпаки, він радісно кинувся назустріч малюкові. Юдейський цар Манасія любив свого онука Йосію.

– Чому ти сам? – запитав цар, посадивши хлопчика поруч.

– Я був з татом, але він не захотів заходити, – засміявся онук. – Він сердиться, дідусю, тому що ти наказав зруйнувати всі ці

високі стовпи, статуї й жертовники. Вони тобі не подобаються?

Цар Манасія зітхнув: він знав, що його син Амон не згідний з рішенням батька.

– Мені було 12 років, коли я став царем Юдеї, а до цього царював мій батько Єзекия, – погладивши онука по голові, почав цар свою розповідь. – Батько любив Бога, завжди йому служив, хоч інколи й помилявся. Я ж перестав слухатися Господа й увів у гріх весь народ. За моїм наказом у Єрусалимі й по всій країні встановили ідолів, яким вклонялися сусідні народи. На жаль, багато людей захопилися ними. Я встановив ідола навіть у Божому храмі, не слухав Божих пророків, через яких Господь хотів спинити мене, і втрапив багатьох із них. Я скоїв багато жадлих діл, які пророки називали «гідотою». Мій син, твій тато Амон, виріс, спостерігаючи за цим усім, і став таким самим, як я. Царство, що процвітало під час правління мого батька Єзекії, занепало.

– Невже ти все це робив? – маленький Йосія ніяк не міг повірити словам улюбленого дідуся.

– Мені тяжко зізнаватися перед тобою в такому злі, але ти повинен знати правду, щоб не повторювати моїх помилок. Ми були на межі катастрофи, але не полишали своїх справ, і тоді Господь допустив, щоб мене забрали в полон! Так-так, асирійські воїни закували мене в кайдани й відвели до Вавилону. Ось там,

мій хлопчику, у в'язниці я оговтався й почав благодати Бога пробачити мені. Наш добрий Господь не відвернувся від мене! Він почув мої молитви й повернув мене до Єрусалима на царство. Тоді я дізнався, що Господь є Бог, а всі ідоли – просто непотріб, який заважає жити. От від цього непотребу я й звільняю нашу країну. На жаль, не всі це розуміють, навіть твій тато. Однак ти запам'ятай, Йосіє, добре зятям собі: тільки наш Господь є Богом, тільки Йому потрібно служити! Решта – непотріб.

Маленький Йосія слухав і запам'ятовував. Невдовзі дідусь помер, і царем став його син Амон. Проте його царювання тривало недовго: через два роки він загинув. Тепер народ поставив на царство самого Йосію. Восьмирічного хлопчика оточували різні радники, більшість із них спонукала його йти шляхом батька. Це було величезною спокусою: адже чинити, як усі, легше й простіше.

Лише декілька радників спонукали його чинити добро, а в пам'яті юного царя виринали слова дідуся: «Тільки Господь є Бог!» Непросто було зробити вибір, але в 16-річному віці Йосія всім серцем навернувся до Господа й узявся очищувати Юдею та Єрусалим від «непотребу», розбиваючи ідолів та їхні жертовники вщент, а попіл розвіюючи за вітром.

Ще через шість років він наказав розпочати роботи з очищення храму. Під час цих робіт серед сміття й непотрібних речей знайшли Книгу Закону Божого, написану Мойсеєм. Її принесли й прочитали цареві. Йосія жахнувся: виявляється, не знаючи Закону, люди так багато грішили! «Гріх – це теж сміття, яке заповнює наш

розум, стає звичкою й віддаляє від Бога!» – вирішив Йосія.

Він скликав до храму всіх старійшин, священників та весь народ, хто мав змогу прийти, і прочитав перед ними слова Книги Закону. Після цього перед Богом і своїм народом цар пообіцяв бути вірним тільки Господу й від усього серця дотримуватися всіх Його заповідей та постанов. Народові він теж звелів підтвердити свій завіт із Богом.

Незабаром Йосія знищив решту ідолів на ізраїльській землі. А юдеї за всіх днів життя царя були вірні своїй обіцянці служити Господу й не відступали від заповіту царя Йосії.

«СМІТТЯ»

у твоїй голові

У своєму розумі ми зберігаємо багато «сміття» – того, що не дає користі. Однак десь серед цього «непотребу» приховані цікаві ідеї, потрібні знання й нерозкриті здібності. Щоб до них дістатися, потрібно навчитися позбуватися «сміття»!

НЕ ПЕРЕВАНТАЖУЙ МОЗОК!

Я люблю багато читати й дізнаватися щось нове, але знаю, що коли настає втома й нічого не спадає на думку, обов'язково потрібно відпочити. Перевантажувати мозок – те саме, що «засмічувати» його, звалювати все на одну купу. Краще піти погуляти, зайнятися спортом або ж просто поспати. За цей час мозок спокійно розподілить інформацію по полицках: щось відправить до дальньої камери збереження, щось – до найближчої, а щось просто забуде. Отже, так і треба!

ЛАД НА СТОЛІ – ЛАД У ГОЛОВІ!

Якщо в моїй кімнаті чисто й усе лежить на своїх місцях, то й думається легше. Начебто в голові теж усе впорядковується.

Я придумала свої «Правила порядку»:

- 1 Поставила у своїй кімнаті кошик для сміття, щоб протягом дня скидати в нього весь непотріб. Тепер моє сміття не розкидане по всій кімнаті.
- 2 Для іграшок і творчості в мене є декілька коробок: для малювання, ліплення, вишивання, ляльок та інших речей. Хочеться щось зробити – я просто беру потрібну коробку. А потім усе складаю назад. Дуже зручно!
- 3 Незастелене ліжко страшенно заважає зосередитися, тому, прокидаючись зранку, я насамперед його застеляю!
- 4 Чистий одяг я відразу вішаю до шафи, а брудний – кладу до кошика з білизною.
- 5 Скориставшись якоюсь річчю, я намагаюся відразу ж покласти її на місце. Так найкраще підтримувати лад у кімнаті.

НЕ ЗАВИСАЙ В ІНТЕРНЕТІ!

Раніше я думав, що читання новин, повідомлень у соцмережах – це не тільки цікаво, а й важливо, тому що я здобуваю нові знання. Проте одного разу після того, як я цілу годину провів у мережі, тато запитав, що нового я дізнався, і я майже нічого не міг згадати! У голові все змішалось. А ще після такого «читання» я довго не міг зосередитися на тому, що мені справді було цікаво й важливо: мій мозок звично реагував на це, як на непотрібне «сміття».

Словом, ми з друзями вирішили щосуботи влаштовувати собі «інформаційний вихідний». Цього дня ми вимикаємо Інтернет, спілкуємося тільки наживо, зустрічаємося, граємо разом. В інші дні «гортаємо» новини щонайбільше пів години на день. Менше «сміття» – більше місця та часу для геніальних ідей!

РЕЖИМ СНУ

Нещодавно я довідався, що саме під час сну наш мозок очищується від токсинів і поганих спогадів, тобто позбувається «сміття»! Уже два тижні поспіль я лягаю спати до 22 години, а перед сном не бавлюся зі смартфоном і не читаю новин. Тепер мені не сняться жахи, я сплю спокійно, прокидаюся бадьорим і пам'ятаю все, що вчив напередодні. Просто Супермозок!

ЗАПИШИ!

Заведи щоденник для планів і цікавих думок, тоді точно не забудеш ні того, що потрібно зробити, ні цікавих ідей, які спали на думку. Записані думки й плани перестають крутитися в голові, звільняючи мозок від перевантаження. «Незасмічений» мозок легше розв'язує життєві завдання.

Важливо!

Виконавши записаний у щоденник пункт, обов'язково порадій із цього! Кожну виконану справу викреслюй і позначай наклейкою або усміхайчиком. Зробив – закреслив – порадів!

НЕ ВІДКЛАДАЙ ДРІБНИХ СПРАВ!

Дрібні справи ми часто відкладаємо, але вони надовго залишаються «висіти» в голові. Мозку складно розв'язувати важливі завдання зі стількома незавершеними справами! Випиши їх у щоденник і мерщій заверши, починаючи з найлегших! Тобі все вдасться!

ЩАСЛИВІ Й АРТИСТИЧНІ

У зоопарку Сінгапуру звірі почуваються «як удома», тобто вільно й комфортно. Одні не звертають на людей уваги, інші взагалі не бояться перебувати серед відвідувачів, а деякі ще й влаштовують «спектаклі».

Найактивніші з них, мабуть, лемури. Вони постійно шмигають під ногами, особливо коли деякі відвідувачі, не поспішаючи, на самоті прогулюються віддаленими стежками. Найчастіше зустрічається ось такий – котячий лемур.

Батьківщина всіх лемурів світу – Коморські острови й острів Мадагаскар. У дикій природі вони доволі лякливі, але тут, у зоопарку, тварини звикли до людей, і якщо уникати різких рухів, то можуть навіть посидіти поруч, уважно вивчаючи вас своїми великими округлими очима. Однак за найменшої підозри на небезпеку вони вмить утечуть геть.

Артистичні й грайливі від природи, лемури беруть участь у шоу, яке поводять у цьому ж зоопарку. Назва шоу – «Тропічний ліс завдає удару у відповідь». У ньому лемури, орангутанги, видри та інші звірі захищають ліс від лиходія-бракон'єра.

Ось вони, двоє друзів, відомих усім дітям світу, – Тімон і Пумба, а насправді бородавочник африканський і кумедний сурикат. Тут, у зоопарку, вони живуть окремо, а втім, і в дикій природі теж трапляються нечасто.

Симпатична, дещо сором'язлива тварина – чепрачний тапір. Здається, ніби спочатку він був білим, а потім сів у калюжу з чорною фарбою, після чого ще й устроїв у неї голову. Тільки середина тулуба залишилася чистою!

Родичі Пумби, бородавочники, віддають перевагу землі, калюжі й багнюці, де можуть покачатися й просто поспати. Сурикатам потрібен пісок, у якому можна рити нори, і гілки з камінням для ігор та веселощів.

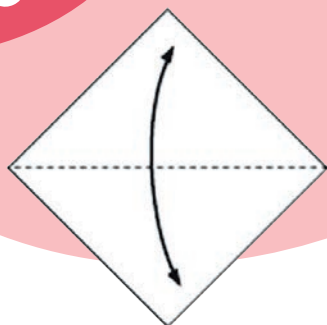
За характером вони зовсім не артисти, але теж іноді не проти привернути увагу публіки: то вештаються туди-сюди, то переносять з місця на місце гілки, озираючись навсібіч: «Чи помітили мене?» І раптом несподівано з кущів з'являється маленьке диво – копія батьків, але не чорно-біла, а плямиста. Виявляється, дитинчата-тапіри народжуються саме з таким забарвленням, це допомагає їм маскуватися.

Хто любить привертати до себе увагу, так це морський лев. Ох і артист: то позує, то плескає лапами, то видає оглушливі звуки, а потім несподівано пірнає й обливає бризками всіх відвідувачів. У визначений час тут відбувається шоу, у якому крім морських левів беруть участь й інші тварини, але, напевно, артистові хочеться овацій у будь-який час!

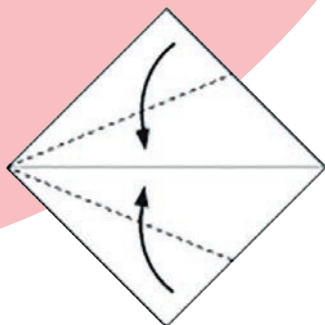

МОРСЬКИЙ ЛЕВ

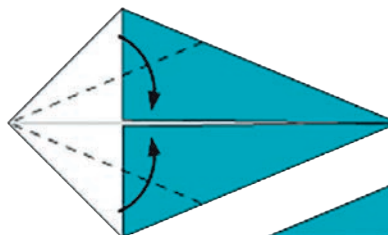
Для основи знадобиться квадрат із паперу завбільшки 21×21 см.

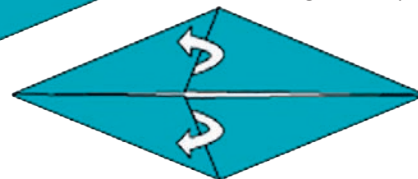
1. Зігни паперовий квадрат по діагоналі й знову розправ його.

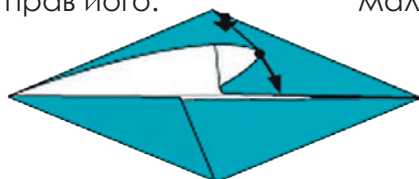
2. Загни кути квадрата до центра, як показано на малюнку.

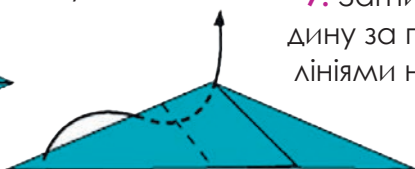
3. Зроби згини за пунктирними лініями малюнка.

4. Трішки відкрий паперові «кишеньки».

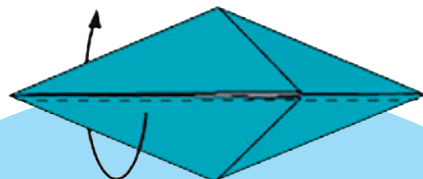
5. Розправ «кишеньки», виводячи кутики назовні.

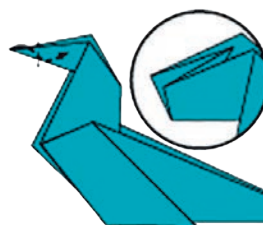
7. Загни кут усередину за пунктирними лініями на малюнку.

8. Загни кут усередину за пунктирними лініями на малюнку.

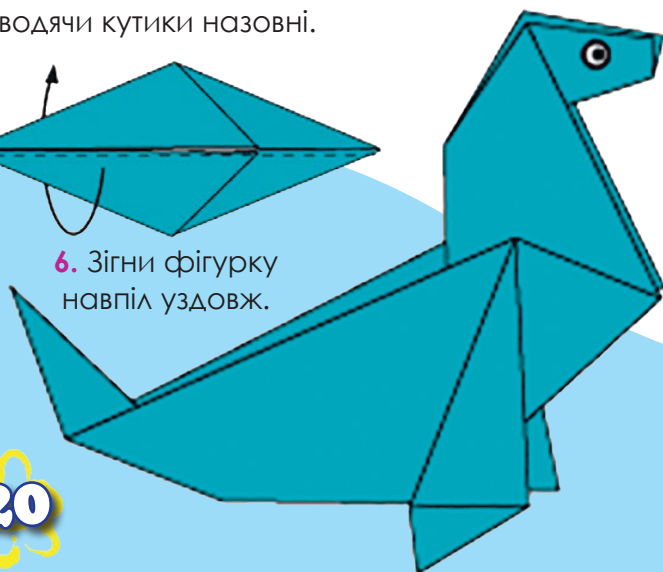
6. Зігни фігурку навпіл уздовж.

9. Загни кут усередину, як показано на малюнку.

10. Відігни лапи вперед за пунктирними лініями.

11. Загни хвіст усередину й угору.

12. Для стійкості відігни кутики лап.

Бутерброди - ПІРАМІДИ

1. Візьми скибку хліба й обріж скоринки з усіх боків.

2. Змішай сир з альгіною ікрою. Намасти отриману намазку на хліб.

3. Накрий бутерброд іншою скибкою хліба й зверху намасти тією самою намазкою.

4. За допомогою ножа для чищення овочів наріж огірок вздовж на тонкі смужки й виклади їх нахлистом на бутерброд. Притримуючи огірки, переверни бутерброд і обріж усі зайві краї огірка, які виступають за межі хліба.

5. Обгорни бутерброд харчовою плівкою й поклади до холодильника.

6. Перш ніж подати бутерброд на стіл, розріж його навпіл по діагоналі. Боки змасти майонезом та обсип кунжутом.

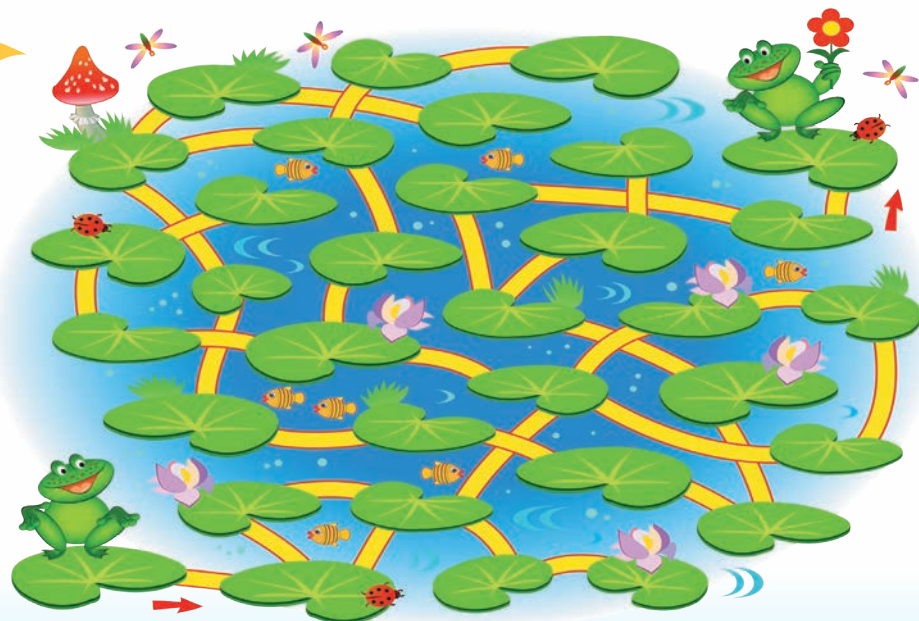
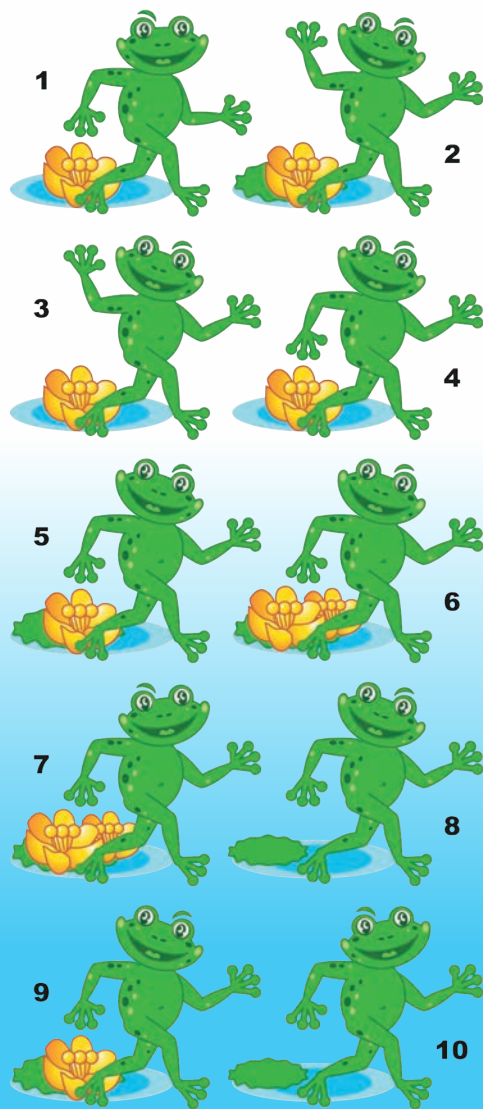
Тобі
знадобляться:

- ◆ квадратний хліб;
- ◆ соєвий майонез;
- ◆ сир;
- ◆ альгінова чорна ікра;
- ◆ огірок;
- ◆ кунжут.

Смачного!

Проведи жабеня в гості до його подруги.

Знайди 12 відмінностей.

Відшукай двох однакових жабенят.

Розфарбуй
малюнок за
номерками.

Знайди від-
повідну тінь
лемура.

РОЗВ'ЯЖИ СУДОКУ

Розмісти парасольки 1-5 у
таблиці. У кожній колонці та
рядку має бути лише по одній
парасольці кожного виду.

с. 22: жабеня 5 і 9; с. 23: рожева тінь; 6-5, 7-2, 8-5, 9-1,
10-2, 11-4, 12-5, 13-1, 14-3; с. 24: серце.

ВІДПОВІДІ:

Замовити наші журнали «Дружболандія» ви можете, написавши листа на e-mail: dzherelo@ukr.net, а також зателефонувавши за номером 0 800 30 20 20.

Чудовий малюнок

У наступному номері:
подорож до
Молдови

Якщо ви бажаєте переказати кошти на розвиток журналу, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:

Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA75380805 000000000
26006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви.

**Побувай з
нами там, де
ти не був!**

**Тебе
очікують неза-
бутні пригоди
в пошуках
головного!**

Якщо вам цікаво,
чим займаються наші
герої у вільний від
подорожей час, то
дивіться дитячі передачі
«Дружболандія»
на сайті:
tv.hope.ua

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Випусковий редактор: Олена Мехоношина
Відповідальний редактор: Людмила Поправкіна
Переклад: Олена Мехоношина

Редагування, коректура:
Ганна Борисовська, Олена Мехоношина
Дизайн і верстка: Ганна Рафес
Автор текстів: Олена Поправкіна
Відповідальна за друк:
Тамара Грицюк

Християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, г. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428 - 84 - 38